

هم‌پای
ستادی‌ها
ق‌ایبترنت
شویید

«خودتان به عنوان والدین چه میزان روی رفتار و اخلاق فردی و اجتماعی خود تسلط دارید و این رفتار را درست می‌دانید؟ آیا فرزند شما الگوی مناسبی دارد؟ چقدر در شبانه روز در شبکه‌های اجتماعی هستید یا پای تلویزیون و برنامه‌های آن می‌مانید؟ چقدر در خانه کتاب خوانده‌اید و چقدر از وقت خود را برای خانواده اختصاص می‌دهید؟ رفتارهای شما در همه این سال‌ها اصلی‌ترین الگو برای فرزندانتان بوده است، پس سعی نکنید حالا که فرزندتان به حدی از انتخاب و قدرت تشخیص رسیده است، آنچه را تا به حال به او یاد داده‌اید، نفی کنید و اگر اشتباهی وجود دارد، برخورد سلیبی نداشته باشید.

«دختران و پسران نوجوان دهه هشتادی ملاک‌ها و رفتارهایی متفاوت از نسل‌های دیگر دارد و در بسیاری از موارد نظیر پوشش و مدل مو یا انتخاب دوستان، ملاک‌ها و سلیقه‌ها و ارزش‌هایی را که والدین و جامعه می‌خواهد، رعایت نمی‌کنند. اگرچه این موضوع هم از تباطو زیادی با نوع تربیت آنها از کودکی دارد اما معمولاً نوجوانان تاثیر پذیری بالایی از گروه همسالان دارند و دوستان و همکلاسی‌های آنها الگوهای رفتاری‌شان می‌شوند. در این موارد هم بهتر است به جای برخوردهای سلیبی، اصول اخلاقی و ارزشی را یادآوری کنید و از آنها بخواهید تا جایی که می‌توانند با شما همراه شوند و چه بسا برای این کار، تشویق‌هایی بگذارید.

«اگر در خانه یا خانواده خود مواردی از دهه هشتادی‌ها را داشته باشید، می‌دانید که برخی از آنها رفتارهایی پر خاش جویانه دارند و این موضوع در لحن صحبت کردن بیشتر خود را نشان می‌دهد. معمولاً صحبت سازنده با نوجوانان این نسل سخت است و قانع کردن آنها به این راحتی‌ها نیست؛ به همین دلیل باید تاکید کرد که اگر چه حرف زدن با آنها سختی‌های خاص خودش را دارد، اما این بهترین راه است و باید زبان ارتباط با آنها را پیدا کنید.

آنها را در ارتباط با دوستانشان همراهی کنید

«تربیت کودکان در خانواده و جامعه به شکلی مشترک صورت می‌گیرد، پس برای آنکه فرزندتان با کمترین آسیب از این دوران بگذرد، دوستی و ارتباط خود را با فرزندانتان بیشتر کنید. زمان بیشتری را در موضوعات مورد علاقه فرزندتان با او بگذارید و بگذارید تجربه‌های شاد و هیجان انگیز و جدید را با شما و یا در کنار شما داشته باشد و تا جایی که امکان دارد در جمع‌های دوستانه با آنها همراهی کنید؛ به عبارتی نه منعشان کنید نه رهایشان کنید.

«خوب گوش دادن به خواسته‌ها و حرف دل فرزند، عدم رویارویی و برخورد شدید با خواسته‌ها و پرسش‌های غیر متداول و احترام به خواسته‌های آنان را حتی اگر بر آورده نمی‌شوند، فراموش نکنیم. ۱۷ ساله‌های امروز، بزرگترین دهه هشتادی‌های امروز جامعه ما هستند. پس عمده این دختران و پسران مادر سن حساس بلوغ هستند و لازم است چالش‌های دوران بلوغ را قبل از هر چیز مد نظر داشته باشیم و مسائل مهمی مثل احترام به شخصیت، استقلال و حق انتخاب را جدی بگیریم.

«در ارتباط با نوجوانان متناسب با نیازها و رفتارهایش، موارد تشویقی در نظر بگیرید. از سینما و فیلمی که دوست دارد یا جایی که دوست دارد بروید. حتی اگر پاسخ‌تان به خواسته‌ها یا حرف‌هایش منفی است، همان ابتدا پاسخ منفی ندهید. یک «بسیار خوب» بگویید و بگذارید درباره آن موضوع بیشتر حرف بزند. در ارتباط با آنها در ازای هر عمل یا وظیفه‌ای که انجام می‌دهند، محترمانه تشکر کنید تا احساس مفید بودن داشته باشند. آنها را برای ورود به کارها و برنامه‌های هنری و ورزشی و تحصیلی جدید تشویق کنید و در هر کار جدید و متفاوت دخالیشان دهید و از آنها در پایان کار تشکر کنید.

دهه هشتادی‌هایی که از همان
ابتدای کودکی کنترل تلویزیون و لپ
تاپ و تلفن همراه و دوربین در
دسترسان بوده، عجیب نیست که بیشتر
از نسل‌های قبل به شبکه‌های اجتماعی و
اینترنت علاقه و گرایش و تسلط و اشراف داشته
باشند. این گرایش نوعی از سبک زندگی را برای آنها
رقم زده که ممکن است آسیب‌هایی داشته باشد

